

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 19.

Z KRAKOWA DNIA 8 MARCA 1818 Roku W MEDZIELĘ

— Z Krakowa. —

Na posiedzeniu nadzwyczajnego prawodawczego Seymu dnia 6 Lutego r. b. postanowiła Izba prawodawcza; iż będzie Urząd Prokuratora w pierwszej i drugiej Instancji.

JW. JX. Jaroński, Repr. Gminy 7 M. Krakowa przymawiając się przedstawił: ażeby Prokuratorowie byli ze stanu duchownego popierwszy raz wprost od Stołicy S. Apostolskiej Rzymskiej na trzy lata dani, a potem co trzy lata na Synodzie dycejalnym wybierani; którzyby przestrzegali; aby w sprawach tyżących się małżeństw, sukcesyi duchownych, licytacyi po Xieżach, Licytacyi Dóbr, na których duchowne są zapisy, spraw Instytutów, Bractw i szpitalów Religijnych, przysiąg, i innych z Religiją, lub funduszami tey związek mających, a dla Duchowieństwa zatwierdzonych. Przedstawiając w obszernym swym głosie, iż tego naturalna sprawiedliwość, Konstytucyja, miejscowość, duch mieszkańców, liberalność, przykłady ościennych widoków prywatnych korzyści wymagają, któreu głos na piśmie złożony przy

Aktach Seymowych zachowany został. W Tytułé o Dowodach zamieniła Izba w prawo:

1) Dowód przez świadków nie w każdym przypadku, tylko w pewnych prawem oznaczonych będzie dopuszczony.

2. Do ustanowienia zupełnego dowodu prawo liczbę i jakość świadków ma oznaczyć.

3. Zeznania kilku podezrzanych świadków stanowią tylko połowę dowodu.

Co do pytania, czyli w przypadku nagłym dowód przez świadków na wieczną pamiętkę nawet bez zapoznania strony przeciwney w prowadzonych bydź może, lub nie? Po odczytanej opinii Komiteta prawodawczego, iż nie może.

JW. Słotwiński, Repr Gm. Okr. Chrzanów, zabrawszy głos, wniósł: iż nie zaprzeczoną jest prawdą, że strona przeciw której ustanawia się dowód przez Inkwizycyę do attentowania teyże w celu przedstawienia świadkom swych uwag przywołaną bydź winna, a zatym nawet w przypadku nagłym, jeżeli zachowanie tey powszechney postępowania Sądowego ról

guły widoczną utratę prawa nie zagraża, strona przeciwna zapozwaną być winna, lecz jeżeli strona przeciwna jest nie obecną, to jest z mieszkania lub zamieszkania niewiadomą, albo zagraniczną, dla których przez wzgląd na niemożność stawienia się nawet zwyczajne terminy prawne są niedostatecznymi, w których to przypadkach zapozwanie cel wystuchania Świadka na wieczną pamiętkę udaremniłoby, a stronę w swoim czasie możliwości dościsła prawa swego pozbawiło, gdy zabezpieczenie prawa każdego, a zatem i ułatwienie mu dowodów onego, jest celem Rządu, a obowiązkiem prawodawcy, gdy bardziej zgadza się z sprawiedliwością, aby zachować stronie przynajmniej ślad dowodu w swym czasie do wykazania prawa postużyć mogący, iak onego zupełnie z możliwości dościsła takowego wyzuć i ogołocić; gdy nakoniec wystuchanie Świadka na wieczną pamiętkę nawet bez zapozwania strony przeciwny teyże bynajmniej szkodzić nie może, jeżeli ta prawem dowodami niepotrzebę Inkwizycyi wykaze, albo naturę faktów lub same zeznania Świadków osłabi, jest przeto zdania, iż w przypadku nagłym w okolicznościach powyższych dowod przez Świadków na wieczną pamiętkę, nawet bez zapozwania strony przeciwny wprowadzonym być może.

Przystąpiono do wotowania i 15 głosami przeciwko 14 zamieniła Izba w prawo:

W przypadku nagłym dowód przez Świadków na wieczną pamiętkę bez zapozwania strony przeciwny w prowadzonym być nie może. Poczem postanowiła Izba iednomyślnie:

1) Przysięga sądownie ofiarowana po śmierci ofiarującego za wykonaną ma być uważana, jeżeli nie ziego winy nastąpiła zwłoka w wykonaniu.

2) Ten kto pisma swego zaprzecza, potem gdy przez porównanie pism przeciwnie przekonany zostanie za niegruntowne zaprzeczanie karę pieniężną ma ponieść.

Co do pytania, czyli zdanie w sztuce biegłych zupełny stanowi dowód lub tylko do Informacyi Sędziego ma służyć. Po odczytanej Opinii Komitetu prawodawczego, iż tylko do Informacyi Sędziego ma służyć.

JW IX. Jaroński, Repr. Gm. 7. M Kr. oświadczywszy się przeciw Opinii Komitetu prawodawczego wąjosi; iż gdy w sztuce biegli są ukwalifikowanemi Świadkami zdanie jch zupełny dowód stanowić powinno, do którego wniosku przymówił się JW IX. Dużyński, Repr. Gm. 6. M Kr.

Przystąpiono do wotowania sekretne-go i 15 głosami przeciwko 14 zamieniła Izba w prawo:

Zdanie w sztuce biegłych nie stanowi zupełnego dowodu, lecz tylko do Informacyi Sędziego służy.

W Tytuł o Wyrokach, co do pytania czyli: wnioski stron w processie zaocznym będą uważane za przyznane, po odczytanej Opinii Komitetu prawodawczego, iż nie będą uważane.

JW IX. Jaroński Repr. Gm. 7. M Kr. oświadczywszy się przeciw Opinii Komitetu prawodawczego wniosł: iż winny być uważane za przyznane, a to z powodu, iż pozwany (przez swe niestawienie się jest nie posłuszny prawu, a tak temu Rygorowi uleż zasługują.

Przystąpiono do wotowania sekretne-
go i 24 głosami przeciwko 5. zamieniła
Izba w prawo: Wnioski stron w processie
zaocznym nie będą uważane za przyzna-
ne.

Daley uchwalono jednomyślnie: Sę-
dzia w sprawach cywilnych w Wyroku
dłuższy czas nad czternaście dni, a w han-
dlowych dłużey nad dwadzieścia cztery
godzin dłużnikowi do zadosyć uczynienia
naznaczyć nie może.

w Tytule o Oppozycyi, co do pytania:
czyli strona z Oppozycją na przeciw Wy-
rokowi zaocznemu do Sądu przychodząca
powinna na samprzód usprawiedliwić
niestawienictwo swoje. Po odczytaney
Opinii Komitetu [prawodawczego, iż nie
powinna.

JW JX. Jaroński, Rep. Gm. 7. MKr.
oświadczył się przeciw tej Opinii i wniósł:
iż nie tylko winna usprawiedliwić swe
niestawienictwo, ale nadto być ukaraną
za niestawienie się.

Przystąpiono do sekretnego wotowa-
nia, a 15 głosami przeciwko 14. zamieniła
Izba w prawo: Strona z Oppozycją na
przeciw Wyrokowi zaocznemu do Sądu
przychodząca nie jest winna usprawiedli-
wić niestawienictwo swoje.

W Tytule o Appellacyi, zamieniła Izba
w prawo jednomyślnie:

W sprawach cywilnych do insynuo-
wania [Appellacyi dłuższy termin nad 14
dni, a w handlowych dłuższy nad dni trzy
od daty wręczenia Wyroku rachować się
mającej dozwołonym być nie może.

Co do pytania: czyli od wyroków
przygotowawczych Appellacya dopuszczona
być może, lub nie? Po odczytaney opi-
nii Komitetu prawodawczego, iż nie może

być dopuszczoną.

JW. Slotwiński, Reprezentant Gminy
okręgowej Chrzanów, oświadczywszy się
przeciw opinii Komitetu prawodawczego
przedstawił: bydl; może, a nawet prakty-
ka sądowa nauczyła, iż Sądy wyroki swo-
ie w rzeczy samey przedstanowcze, to jest:
zasadą roztrzygnięcia sporu będące przy-
gotowawczemi nazywają, i że Sądy Appellacyjne od wyroków przygotowaw-
czych mylnie takowemi przez Sąd I. In-
stancyi nazwanych Appellacye dopuszcza-
ły, a nawet wyroki na takowych przygoto-
waniach gruntownie kassowały, oprócz tego
zaprzeczyć nie można, iż trudno jest ozna-
czyć, co jest przygotowawczym, to jest
tylko do zainstruowania sprawy, dla
osądzenia zmierzającym, a co przedstanow-
czem, to jest: zasadą roztrzygnięcia sporu
będącym; tego nawet dzisiejszy Kodex po-
stępowania nie oznacza, a prawo Austry-
ackie tego rodzaju wyroków wcale nie zna,
nadto pewną jest rzeczą, że przygotowa-
nia takowe pomijając szkody, na które
strony narażonemi być mogą, zarządzają
czasem nie potrzebne koszta i dalsze po-
stępowanie w processie, jeżeli takowe wy-
roki, Sąd Appellacyjny pierwey, lub przy
ostatecznym roztrzygnięciu sprawy znieśli,
z tych przeto powodów jest zdania, iż
strona, która się przygotowawczem osą-
dzeniem sprawy uciążoną być sędzi na-
tychmiast appellować może.

JW. Litwiński, Reprezentant, popis-
rając opinią Komitetu prawodawczego w
odpowiedzi na wniosek JW. Slotwińskie-
go Repr. oświadczył: iż prawo oznaczy
co rozumieć należy przez wyrok przygo-
towawczy, i gdy ten na osądzenie sprawy,
żadnego wpływu stanowić nie ma, iako

taki nie powinien ulegać Appellacyi; w przeciwnym bowiem razie otwartaby się droga przewłoki processów. Przystąpiono zatem do sekretnego wotowania, a 23 głosami przeciw 6 zamieniła Izba w prawo:

Od wyroków przygowawczych Appellacya dopuszczoną nie będzie.

Na posiedzeniu Seymu dnia 9 Lutego Izby, JW. Morbitzer delegowany Senator, uczynił wniosek: że lubo art: 12 Konstytucyi nakazuje, iż Zgromadzenie Reprezentantów tylko zatrudniać się ma ułożeniem Kodexu cywilnego, kryminalnego, i procedury, a Sądy I. Instancyi i Appellacyiny stosownie do 15 artykuł: teyże Konstytucyi wyrokować będą w wszelkich Processach bez różnicy ich natury, lub stanu osób, z kąd wnosić należy: iż chociaż Najjaśniejsi Protektorowie tego wolnego kraju, nadając Konstytucyę, nie chcieli mieć osobny Sąd handlowy, zezwolili wszelako co do Kupców, inne zastosować prawa; zwracając więc uwagę na to, jest zdania, iżby pomimo Kodexu cywilnego, prawa i obowiązki Współ-Obywateli, ieden względem drugiego do dopełnienia w sobie zawierającego, bez naruszenia Konstytucyi, tak że osobne przepisy w oddzielnym dziele zebrane dla szczególnych tego rodzaju między Kupcami odbywających się czynności wexlowych i handlowych; tak dla poparcia ich ważności i zabezpieczenia kredytu, iako też przyczynienia się do większego ruchu handlu dla każdego kraju korzyści przynoszącego ustanowić, do których to przepisów urządzenie wexlowe Rządu zeszłego Austryackiego pod dniem 10 Października 1797. r. dla Galicyi zachodniej w Wiedniu wydane, a od d. 1go Stycznia roku 1798 tu zaprowadzone, za wzór służyćby mogło, ile materye handlo-

we w pytaniach pod różnemi tytułami rozrzucone i dotąd do zamienienia w prawo Izbie prawodawczy przedstawię, stanowią ledwie iedną część tych praw, które porządek wexlowy wymaga, i dopiero wspomniane urządzenie obeymuie, a bez zastosowania się do niego, prawo wexlowe nie byłoby dostateczne do roztrzygnięcia sporu w różnych okolicznościach handlowych zdarzać się mogących; nadte ułożone osobne dzieło o porządku wexlowym przyspieszy, nie tylko postępowanie Sędzięgo przy wyrokowaniu, ale stanie się równie dla handlującej publiczności dogodnością, i łatwością do przekonania się u siebie samych o interesie sprzeciwiającym się prawu, lub nie? Z których uwag żądał JW. Senator delegowany, ażeby Komitetowi prawodawczemu ułożenie zaprojektowanego dzieła, przy Redakcyi było polecone, którego wniosku użyciu przy redakcyi Izba Prawodawcza postanowiła: poczem postępując Izba prawodawcza w dalszym ciągu Tytułu o Appellacyi zamieniła jednomyślnie w prawo:

1. W skardze o uciążliwość i inne okoliczności czynu, i inne dowody nad te, które w I. Instancyi przywiedzone były, przywodzić nie wolno.

2. W przypadku, gdy wyrok I. Instancyi kilka kategorii rozsądzonych w sobie zawiera, a co do niektórych założona została Appellacya, co do reszty kategorii nie zaappellowanych, wyrok I. Instancyi podlega Exekucyi.

3. Sędziemu I. Instancyi, wolno będzie sądzić z mocą temczasowey Exekucyi, pomimo Appellacyi rozumiejąc przez temczasową exekucyę środki zabezpieczające przedmiot przysądzony.

Dalszy ciąg w następującym Numerze

Czasy będzie umieszczony.

Leon Chwałibogowski,
Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 28 Lutego.

Dnia 26 b. m. przybył tu z Miasta Moskwy JW. Minister Sekretarz Stanu Sobolewski.

L I S T A

Posłów i Deputowanych na Sejm następujący wybranych od Zgromadzeń Politycznych, których Protokoły są dotąd nadesłane i przez Senat zatwierdzone.

Z Województwa Krakowskiego

Posłowie.

Z Powiatów: Miechowskiego, Kopstanty Popiel.

Skałmierskiego, Jan Chwałibóg.

Olkuskiego, Jan Nepomocen Wolicki.

Pilickiego, Adam Kmita.

Lelowskiego, Jan Szymczykiewicz.

Szydłowskiego, Andrzej Walichnowski.

Stobnickiego, Paweł Sołtyk.

Deputowani.

Z Okręgów Gminnych: Kieleckiego, Xiądz Maciej Łacki.

Olkuskiego, Franciszek Pawłowski.

Stobnickiego, Jan Bakiewicz.

Z Województwu Sandomierskiego.

Posłowie.

Z Powiatów: Sandomierskiego, Michał Karcki.

Soleckiego, Joachim Karczewski.

Radomskiego, Cypryan Wasowicz.

Kozienickiego, Stanisław Pieniążek.

Konieckiego, Tomasz Kiełczewski.

Opoczyńskiego, Antoni Brykczyński.

Szydłowieckiego, Onufry Hrabia Małachowski.

Deputowani.

Z Okręgów Gminnych; Miasta Sandomie-

rza, Stanisław Karcki.

Miasta Radomia, X. Józef Nowowiejski.

Z Okręgu: Sandomierskiego, Józef Horoch.

Opatowskiego, Adam Konarski.

Radomskiego, Filip Kołdowski.

Konieckiego, Jan Nep. Zochowski.

Z Województwa Kaliskiego.

Posłowie.

Z Powiatów: Kaliskiego, Wincenty Niemojewski,

Pyzdrowskiego, Piotr Tokarski.

Sieradzkiego, Józef Walewski.

Piotrkowskiego, Woyciech Spinek.

Radomskiego, Stanisław Hr. Męciniński.

Deputowani.

Z Okręgów Gminnych: Cyркуtu I. Miasta Kalisza, Ernest Faltz.

Z Powiatów Kaliskiego i Warkuskiego, Paweł Biernacki.

Z Okręgu: Konińskiego, X. Marcin Szremowicz.

Wieluńskiego, Gabryel Biernacki.

Piotrkowskiego, X. Jasinski Kanonik.

Z Województwa Lubelskiego.

Posłowie.

Z Powiatów: Lubelskiego, Jan Raczyński.

Lubartowskiego, Józef Hr. Małachowski.

Kazimierskiego, Leon Dembowski.

Krasnostawskiego, Jan Poletyło.

Chelmskiego, Ludwik Rulikowski.

Hrubieszowskiego, Antoni Ratomski.

Tomaszowskiego, Józef Wyszynski.

Zamoyskiego, Tomasz Wyszynski.

Tarnogrodzkiego, Stanisław Nowakowski.

Kraśnickiego, Józef Chociszewski.

Deputowani.

Z Okręgów Gminnych: Miasta Lublina, Krzysztof Korn.

Z Powiatów: Lubelskiego, Lubartowskiego i Kazimierskiego X. Mateusz Wojakowski.

Z Okręgu **Prasnystawskiego**, Jan Haken-
szmit.

Hrubieszowskiego, Antoni Baliński.
Janowskiego, X. Antoni Ogonowski.

Z **Woiewództwa Płockiego**.
Postowie.

Z Powiatów: Płockiego, Tomasz Trzciniński.
Mławskiego, Klemens Radziwiński.
Prasnyńskiego, Wincenty Hr. Krasinski.
Deputowani.

Z Okręgów Gminnych: Miasta Płocka,
Józef Wołowski.

Mławskiego, X. Paweł Filipowicz.
Ostrołęckiego, Filip Laskowski.

Z **Woiewództwa Mazowieckiego**.
Postowie.

Z Powiatów: Warszawskiego, Michał Hra-
bia Potocki.

Błońskiego, Jan Toczyński.
Czerskiego, Piotr Zaborowski.
Staniławowskiego, Stan. Grabowski.
Siennickiego, Kazimierz Rudziński.
Rawskiego, Jakób Piekarski.
Brzezińskiego, Tadeusz Przerdziecki.
Sochaczewskiego, Jan Lasocki.
Brzeskiego, Augustyn Stubicki.
Kowalskiego, Maciej Wolicki.
Radziejowskiego, Maciej Lubowiecki

Deputowani.

Z Okręgów Gminnych: I. Cerkwi Miasta
Warszawy, Franciszek Hangel.

III. . Samuel Bogumił Linde.

IV. . Antoni Łabęcki.

V. . Dominik Krysiński.

VII. . Jan Kuznieczew.

VIII. . Jego Cesarzewicówka
Mość Wielki Xiążę Konstanty.

Z Powiatów: Warszawskiego, Błońskiego
i Czerskiego, Xiądz Ignacy
Czyżewski.

Z Okręgu **Rawskiego**, Wawtzeniec Wo-
łowicz.

Sochaczewskiego, Antoni Zawadzki.
Kutnowskiego, Xiądz Marcin Heblo-
wski.

Włocławkowskiego, Gładyszewski.
Z **Woiewództwa Podlaskiego**.

Postowie.

Z Powiatów, Siedleckiego, Ignacy Ciesz-
kowski.

Łukowskiego, Walenty Markowski.
Garwolińskiego Stanis. Hr. Jezierski.
Zelechowskiego, Jacek Bentkowski.
Radzyńskiego, Roman Ośmiałowski.
Włodawskiego, Woyciech Kunicki.
Deputowani.

Z Okręgów Gminnych: Siedleckiego, X.
Walenty Woiewódzki.

Bialskiego, X. Szymon Paliszewski.
Radzyńskiego, X. Józef Duczymiński.
Z **Woiewództwa Augustowskiego**.
Postowie.

Z Powiatów: Łomżyńskiego, Wiktor Rem-
beliński.

Tykocińskiego Józef Szepietowski.
Dąbrowskiego, Wincenty Gawroński.
Biebrzańskiego, Raym. Rembieliński.
Seyneńskiego, Kajetan Gawroński.
Kalwaryjskiego, Józef Wiszniewski.
Maryampolskiego, Józef Godlewski,
Deputowani,

Z Okręgów Gminnych: Augustowskiego.
Baltazar Kuławski.

Seyneńskiego, Wincenty Kruszewski
Kalwaryjskiego, Paweł Czajewski
Maryampolskiego, Franciszek Osi-
powski.

Gdy reszta protokołów czynności zgro-
madzeń Politycznych nadstaną, i przez
Senat zatwierdzoną zostanie, podane bę-
dzie do wiadomości publicznej, które os-
oby na Postów i na Deputowanych wy-
brane są od tychże zgromadzeń.

Za zgodność:

Sekretarz Generalny Komisji
Rządowej Spraw Wewnętrz. i Polityki
Aug. Karcki,

Z Lwowa d. 16 Lutego.

Oto jest krotki opis równie kosztowney, jak i gustowney szkatułki, w której Deputacyja Stanów Galicyjskich miała szczęście N. Cesarzowej Imc złożyć z uszanowaniem dar weselny.

Szkatułka ta składa się z 4ch większych, a dwóch mniejszych tafli z prawdziwego i czystego krzysztalu górnego, ozdobionych złotem, a oprawnych robotą szmelcową przezroczystą (en emaille a jour). Naśródku wielka jest cyfra N. Cesarzowej w wieńcu kwiecistym umieszczona. Nad nią korona Cesarska, a na wierzchnich rogach wieka są herby Austriackie i Bawarskie. Na przodowym boku umieszczony herb Królestw Galicyi i Lodomerji, ozdobiony koroną, i wawrzynami obwiedziony. — Wszystko to jest robotą szmelcową, sama zaś szkatułka unosi się na czterech ortach złotych, koronami ozdobionych, z których się oprawa narożników składa. — Podczas uroczystego złożenia, leżała ta szkatuła na axamitney poduszce, bogato złotem haftowanej, a na wszystkich czterech rogach herbem Galicyjskim przyozdobionej. — W szkatułce znajdowała się assygnacyja na złożony dar weselny, wynoszący piętnaście tysięcy czerwonych złotych, w samych nowych dukatach tegorocznego bicia; ta zaś assygnacyja obwinięta była łańcuszkiem złotym z kutasami szmelcowanemi, i z takimże zameczkiem. Dla rzadkiej piękności roboty, zasługuje ta szkatuła między arcydzieła sztuki byź policzoną.

Z Paryża d. 10 Lutego.

Król zatwierdził herb miasta Paryża — Rozchodzi się pogłoska, iż Marszałkowie Jourdan, Davoust, Mortier, i inni wypiesionemi zostaną na parów.

Król kazał Xięciu Wellingtonowi oświadczyć swoje obrzydzenie, względem wymierzonego na jego życie zamachu, za co on Królowi podziękował. — Teraz mówią, iż to może był przypadkowy wystrzał bez żadnego złego zamiaru w tej właśnie chwili, kiedy Xiąże Wellington do domu wieźdzał. — W domu tego Xcia stoi teraz 1. oficer i 24 żołnierzy na straży. Przed domem trzyma straż dwóch żołnierzy, a na ulicy od pół Elizejskich dwóch drugich.

Trzeci Numer pisma: *Sentinel d'honneur*, w którym Xże Wellington obrażony był, skonfiskowany został.

Pomiędzy wygnańcami, którzy upraszają o pozwolenie powrotu do Francji, znajdują się Sieyes, Cambaceres, Jen. Mouton, (Hr. Lobau) Jen. Decaen, Forbujanson, Arnault, Marszałek Soult, i t. d.

Piszący zawsze X. Pradt, wydał nowe piśmko za rokoszaniem, południowej Ameryki pod tytułem: "Ostatnie sześć miesięcy w Ameryce i Brazylii.,"

Mówią, iż konkordat z Papieżem nie będzie przez izby prawodawcze przyjętym.

P. Afry, jenerał pułków Szwajcarskich na żołdzie Francuzkim będących, iadł niedawno obiad z znanym z stronniczego ducha P. Laville, deputowanym izby. Sądzę (rzekł on do tego Jenerała,) iż w krotce pułki te ooddalone zostaną z służby Francuzkiej. "Może dla tego (odpowiedział Afry) iż z naszych mundurów chcecie kazać robić czapki. (Mundur jak wiadomo gwardyi Szwajcarskiej jest czerwony.)

Nakoniec rozpoczęła się w sądzie policyi poprawczy w Rouen d. 9 b. m. sprawa oszusta Maturina Bruneau, który udawał się za Delfina czyli Ludwika XVII. Wis-

lu świadków uznano go bytż synem robiącego w wsi Vezin sandały Bruneau, który w dzieciennym ieszcze wieku wiele oszukaństw popełnił, i mienił się nawet bytż synem Barona Vezin, bylego pana tej wsi. Nie umie ani czytać, ani pisać, i udao mieć pomieszane zmysły. Podług aktu oskarżenia Bruneau ma 34 lat, nie umie żadnego rzemiosła i prowadził dotąd życie włóczęgi. Udao się za Delfina, poszczęściło mu się wyłygać od łatwo wierznych pieniądze i inne rzeczy. Wiele osób, które korzystały ziego oszukaństw, są razem z nim przed sądem stawionemi. P. Daussier, prokurator Królewski, w prowadzając do sądu tę sprawę, wyraził między innemi: "Zbliżamy się, Mci Panowie, do rozstrzygnięcia ciekawey, ale wcale nieznakomitey sprawy. Jest ona w istocie nikczemną tylko intrygą, którą nie wiadomy oszust i swanturnik chciał prowadzić, a któremu zbywało na fizycznej i umysłowey sposobności. W dzieciennym ieszcze 11 roku życia udao się za Barona Vezin, którego przez litość Hrabina Turpin Crissé do siebie przyjął, ale wkrótce poznawszy oszukaństwo od siebie odpuściła i w r. 1803 oddany został jako nie mający zdrowych zmysłów do domu poprawy w St. Denis. (Tu odezwał się Bruneau: Co? jak? ja mam zupełny rozum.) Bruneau, mówił daley Prokurator, zaciągnął się potem do artyleryi morskiej, wsiadł w Oriencie na okręt, uciekł z Norfolk z fregaty Cybela, udao się do nowego świata, gdzie miał różne przygody, i gdzie podług iego wyznania ożenił się z córką bogatego Lorda, która w Ameryce umarła i miał z nią mieć kilkoro dzieci. W więzieniu Rouen udao, iż wykradziono mu wiele kosztownych dyamentów, któremu udarowali go Xto Rejent Angielski i Xiężna Ka-

rolina. " Wyglądam iak chłop, mówił ale byłem Coronel (pułkownikiem w służbie Hiszpańskiej w Ameryce." Gdy w Wrześniu 1815 do St. Malo przybył, miał rzekomy paszport Amerykański, w którym nazwany był Katołem Nawarry, obywatel zjednoczonych Stanów. Mniemany ten zięć bogatego Lorda, tak nazwany Coronel waleśał się długo w okolicach Nantu, w kurtce nankinowey, w spodniach maytkowskich bez pończoch. (Tu odezwał się znowu Bruneau: Co za potwara, zawsze miałem pończochy!) Gdy potem Bruneau w St. Malo uwięziony został, usiłował uciec z więzienia, i kazał napisać list do Gubernatora wyspy Gwernsey, prosząc go, aby doniósł N. Królowi W. Brytanii, iż syn Ludwika XVI. ięczy w więzieniu. List ten podpisany był: "Delfin Burbon.,, Gdy mniemany Ludwik XVII. w r. 1816 do więzienia do Rouen przyprowadzony został, cały skarb iego składał się z iedney pięcio frankowki, i zaczął sandały robić, przez co wydał tajemnicę swiego urodzenia. Z tem wszystkiem głupiec ten znalazł nawet w więzieniu stronników. Odwiedził go nieiaki Vigero, ucałował z świętem uszanowaniem iego rękę i poczytał się za szczęśliwego, iż nie-
szczęśliwego Delfina zapomoc mogł trochę pieniędzy. Nieiaka Pani Dumont ulitowała się także nad mniemanym Delfinem, i pomimo iego grubiańskiego postępowania na ręce dozorczy więzienia złożyła dla niego 1500 fr. On zaś żył wspaniale i wesolo, kazał pisać odezwy, wyrznąć pieczęć z napisem: "Ludwik XVII, Król Francuzów.,, Liczba iego stronników pomnażała się ciągle przez Panią Dumont. Pomiedzy niemi znaydował się także nieiaki Brandon, który z rzekomo J. K. Meją nayponufaley żył, i często od ręki Królewskiej odnosił siemaki — (Sprawa ta zapewne w tym miesiącu ukończoną zostanie.)